

ἐννοίας καὶ αἰσθήματα ἡμῶν περισκευμένως καὶ μετ' ἐπιφυλάξεως μεταχειριζόμενοι ὕφος κατάλληλον.

Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἡμῶν πρέπει νὰ ἤμεθα κόσμιοι καὶ εὐγενεῖς καὶ ν' ἀποδίδωμεν ἐκάστῳ τὴν ἀνήκουσαν ἐντιμον προσφώνησιν (titulus τίτλον). Τὸ δ' ἐξωτερικὸν τῆς ἐπιστολῆς πρέπει οὕτω νὰ διακοσμοῦμεν, ὥστε ὁ λαμβάνων αὐτὴν ἐκ μόνου τούτου νὰ ἐμπνευσθῇ, ἵνα μετὰ τοῦ ἐκ αὐτῇ περιεχομένου συμμορφωθῇ. Οἱ τίτλοι εἰσὶ, Στρατιωτ: Ναυτικ: Ἑκκληστ: κτλ.

Τὸ χαρτίον τῆς ἐπιστολῆς πρέπει νὰ ᾖ καλῆς ποιότητος, ὁ τίτλος κατὰ τὴν θέσιν, ἣν ἔχει ὁ πρὸς ὃν γράφομεν, κενὸν μέρος νὰ ἀφήνεται ἄνωθεν καὶ κάτωθεν, ὡς καὶ ἀριστερόθεν, ἢ ἡμερομηνία ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς νὰ τίθεται καὶ τὸ δίπλωμα, ἢ ἐπιγραφὴ ὡς καὶ τὸ σφράγισμα νὰ ᾖ ἀρμόδια. Πάντα ταῦτα ὀνομάζονται τῆς ἐπιστολῆς ἐθιμοταξία (церемониялъ = ceremonial).

Οἱ εὐχρηστότεροι τίτλοι εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

1) Εἰς πολίτην ἀπλῶς ἢ ἔμπορον, Господине! ἐν τῇ ἐπιγραφῇ, Господину ἢ До Господина (τῷ Κυρίῳ ἢ πρὸς τὸν Κύριον) κτλ.

2) Εἰς ἐπίσημον πολίτην, Уважаемый ἢ Почитаемый Господине = Ἐντιμε κτλ.

3) Εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους: Драгий ми, Милый ми, Любезный ми — Φίλτατε, Ἀγαπητέ κτλ.

4) Εἰς ἐπίσημον Κυρίαν ἢ Δεσποσύνην, Достоуважаема, Многоуважаема Господжа ἢ Господжица!

5) Εἰς Μοναχὸν (Монашествующе духовенство): Ваше Прѣподобие! Високо-Прѣподобие!

6) Εἰς Ἱερέα λαϊκὸν (Бъло Духов.) Благоговѣйный отче!

7) Εἰς Δεσπότην, Ваше Прѣосвященство! Високо-Пр.

8) Εἰς Ἐξάρχον, Ваше Блаженство!

9) Εἰς Πατριάρχην: Святѣйший! Ваша Святость!